

det ikke klart, analytisk og utvetydigt af den anfægtede afgørelse, hvilke elementer der bragte Kommissionen til at antage, at det ville være ødelæggende for ICIM, såfremt FTI fik aktindsigt i den endelige rapport, eller blot fik oplysning om resultatet af afvejningen mellem ICIM's forretningsmæssige interesser og interessen hos dennes forretningsmæssige partnere, herunder sagsøgeren, i at kende det udpegede organs pålidelighed og troværdighed.

2. Det andet anbringende vedrører udelukkelse af en mere tungtvejende offentlig interesse og ukorrekt fortolkning og anvendelse af den sidste del af artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001.

— Den anfægtede afgørelse skal annulleres, for så vidt som Kommissionen deri fastslog, at der ikke forelå en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen, og at der ikke var nogen anden offentlig interesse, der ville kunne have forrang over de interesser, der er beskyttet ved artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001. Sagsøgeren har anført, at den endelige rapport's vigtige betydning med hensyn til retsbeskyttelse ved de nationale domstole, i modsætning til retspraksis ifølge dommen Kommissionen mod EnBW ⁽³⁾, blev tilsidesat og ikke anset for at være en mere tungtvejende offentlig interesse. Under alle omstændigheder er den anfægtede afgørelse ligeledes ugyldig, fordi Kommissionen ikke tog hensyn til beskyttelsen af konkurrencen og den offentlige sundhed som mere tungtvejende offentlige interesser.

3. Det tredje anbringende vedrører ukorrekt fortolkning og anvendelse af artikel 4, stk. 6, i forordning nr. 1049/2001.

— Endelig undersøgte Kommissionen i strid med proportionalitetsprincippet ikke i tilstrækkeligt omfang muligheden for at give delvis aktindsigt i den endelige rapport. Kommissionens administrative afgørelse kunne være blevet tilrettet, i det omfang den indeholdt følsomme eller objektivt hemmelige oplysninger. Der var intet til hinder for udarbejdelse af en ikke-fortrolig version af den endelige rapport, der ville have givet FTI en tilstrækkelig forståelse af ICIM's vurdering, uden derved at afsløre de forretningsmæssige hemmeligheder (sandsynligvis ingen), som den sidstnævnte måtte have.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 920/2013 af 24.9.2013 om udpegelse og overvågning af bemyndigede organer i henhold til Rådets direktiv 90/385/EØF om aktivt, implantabelt medicinsk udstyr og Rådets direktiv 93/42/EØF om medicinsk udstyr (EUT 2013, L 253, s. 8)

⁽³⁾ Jf. Domstolens dom af 27.2.2014, C-365/12 P, Kommissionen mod ENBW, præmis 107.

Sag anlagt den 14. december 2016 — HJ mod EMA

(Sag T-881/16)

(2017/C 046/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: HJ (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne L. Levi og A. Blot)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur

Sagsøgerens påstande

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren et symbolsk beløb på 1 EUR i erstatning for den lidte ikke-økonomiske skade.

— Sagsøgte tilpligtes at lade memorandum af 22. juli 2015 og følgelig sagsøgerens svar af 23. juli 2015 udgå af sidstnævntes personlige sagsmappe.

- I det omfang, det er nødvendigt, annulleres afgørelse af 21. marts 2016 truffet af den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter (AHCC), hvorved sagsøgerens krav om erstatning af 26. november 2015 blev afvist, og AHCC's afgørelse af 19. oktober 2016, hvorved sagsøgerens klage af 20. juni 2016 over førnævnte afgørelse blev afvist.
- Det Europæiske Lægemedelagentur tilpligtes at betale alle sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende, hvorved sagsøgeren har gjort gældende, at betingelserne for, at Den Europæiske Union kan ifalde ansvar uden for kontraktforhold, nemlig at den adfærd, som Unionens institutioner lægges til last, har været retsstridig, at der foreligger et virkeligt tab, og at der er en årsagsforbindelse mellem denne adfærd og det påståede tab, er opfyldt i den foreliggende sag. Ifølge sagsøgeren blev de dokumenter fra sagsøgerens personlige sagmappe, som i en vis periode blev offentliggjort og gjort tilgængelige for alle ansatte ved Det Europæiske Lægemedelagentur, ikke behandlet rimeligt og lovligt, men blev behandlet med henblik på andre formål end dem, hvortil de var blevet indsamlet, uden at ændringen af behandlingsformålet udtrykkeligt blev tilladt af sagsøgeren. Videregivelsen af disse følsomme oplysninger har følgelig rejst tvivl om sagsøgerens integritet ved således at medføre en faktisk og reel ikke-økonomisk skade for sagsøgeren. Efter sagsøgerens opfattelse skal denne skade i det hele tilskrives Lægemedelagenturets culpøse adfærd.

Sag anlagt den 15. december 2016 — Sipral World mod EUIPO — La Dolfina (DOLFINA)

(Sag T-882/16)

(2017/C 046/28)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Sipral World, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokat R. Almaraz Palmero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: La Dolfina, SA (Buenos Aires, Argentina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Sipral World, SL

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »DOLFINA« — registreringsansøgning nr. 3 701 828

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. september 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1897/2015-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.